

De geschiedenis van Huize Rosa

Het verhaal achter de fotopanelen

Een uitgave van Stichting Vrienden van Huize Rosa

Versie 2026

De geschiedenis van Huize Rosa

Van onderwijs en zorg naar een modern zorgcentrum

"De fakkel brandend houden"

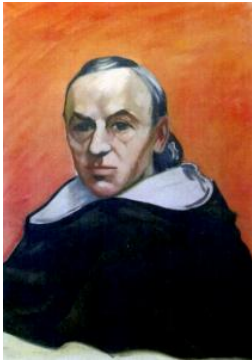

De Zusters Dominicanessen van Neerbosch hebben de basis gelegd voor het huidige Huize Rosa. Deze folder neemt u mee langs belangrijke gebeurtenissen vanaf de komst van de eerste zusters naar Neerbosch in 1848, de ontwikkeling van onderwijs en wijkverpleging, de missieactiviteiten in binnen- en buitenland, tot de totstandkoming van het huidige Huize Rosa. Zo ontstaat een beeld van de rijke historie, de inspiratie en de zorgtraditie waarop Huize Rosa is gebouwd.

Paneel linker zijmuur

De Zusters Dominicanessen van Neerbosch zijn de grondleggers van het huidige zorgcentrum Huize Rosa. Zij vormen een gemeenschap van vrouwelijke religieuzen die zich geïnspireerd weten door de Heilige Dominicus (1172-1221). Het wapen staat symbool voor de gehele wereldwijde orde van Dominicaanse mannen en vrouwen. Hun motto is: laudare, benedicere en praedicare (loven, zegenen en prediken). Zij zijn te herkennen aan hun wit- zwarte kloosterkleding.

Linker paneel

Pater Dominicus van Zeeland was Dominicaan en pastoor van de Antonius Abtkerk aan de Dennenstraat. Rond 1845 was zijn parochie Hees ongeveer 2000 mensen groot. Met het onderricht in lezen en schrijven, vooral aan kinderen uit armere gezinnen, was het slecht gesteld. Slechts enkele meisjes kregen les in handwerken. De pastoor wilde daar verbetering in brengen. Hij was bekend met de Dominicanessen te Rotterdam en

vroeg of enkelen van hen naar Neerbosch wilden komen om het onderwijs op te zetten.

Op 24 februari 1848 kwam Zr. Ludovica Keyser, een onderwijzeres vanuit Rotterdam naar Nijmegen. Zij ging lesgeven aan de kinderen van Hees en Neerbosch. Meerdere vrouwen sloten zich bij haar aan om te helpen bij het geven van onderwijs. Verschillenden van hen besloten om ook een kloosterlijk leven te gaan leiden. In 1850 was de bouw van het Moederhuis aan de Dennenstraat klaar.

Zuster Ludovica werd de eerste algemeen overste van de nieuwe congregatie Zusters Dominicanessen van de H. Familie van Neerbosch.

Toen het aantal zusters en het leerlingenaantal toenam, werd in 1912 een groter klooster gebouwd op de hoek van de Dennenstraat: de Rosastichting.

Een deel van dit klooster aan de Dennenstraat is nog altijd in gebruik door de Congregatie.

Naast onderwijs richtte de congregatie zich inmiddels ook op wijkverpleging.

Tweede paneel van links

Terwijl de congregatie groeit en bloeit wordt vanuit allerlei plaatsen in Nederland een beroep op hen gedaan om onderwijs te geven. De congregatie stichtte scholen in diverse steden en leidde via de eigen kweekschool een groot aantal onderwijzeressen op. De congregatie was ook actief in de wijkverpleging en nam na de oorlog in Arnhem het Elisabeth Gasthuis over.

In 1931 zijn de eerste missiezusters naar Indonesië vertrokken. Zij stichtten kloosters in verschillende steden op Java, waar steeds meer Indonesische vrouwen zich aansloten. In 1987 werd de Indonesische congregatie zelfstandig.

Vanaf 1964 vertrokken missiezusters ook naar Brazilië. Deze zusters kwamen in de jaren 80 weer terug naar Nederland.

In Nijmegen werd de Rosastichting verbouwd en aangepast aan ouder wordende zusters. Het werd een kloosterbejaardenoord.

In 1968 werd de Van Zeelandstichting opgericht voor het beheer ervan, vernoemd naar pastoor Dominicus van Zeeland, die de eerste zusters naar Nijmegen haalde.

Paneel tussen de woongroepen

Een luchtfoto van het terrein van de congregatie, omstreeks 1915. U ziet de Rosastichting met rechts daarvan het Moederhuis, beiden aan de Dennenstraat. Zichtbaar is ook de kloosterbegraafplaats, nu nog steeds achter in de tuin. Rechts van het Moederhuis bevinden zich een lagere school en een kweekschool.

Meest linkse, gekleurde paneel aan de rechterkant van de woongroepen

Het bestuurlijk beheer van het kloosterbejaardenoord door de Van Zeelandstichting, evenals de dagelijkse leiding van de Rosastichting, zijn aanvankelijk volledig in handen van zusters van de congregatie. In 1977 wordt voor het eerst een 'leken'-directeur aangesteld: dhr. J. Janssen; in 1994 opgevolgd door dhr. H. Swinkels. Uit het bestuur van de Van Zeelandstichting trekken de zusters zich langzamerhand terug. In samenspraak wordt besloten om een nieuw verzorgingshuis te laten bouwen, omdat het klooster Rosastichting niet meer voldeed aan eisen van de brandweer en ouder wordende religieuzen. De architect verplaatst de ingang van het nieuwe verzorgingshuis naar de Rosa de Limastraat en in 1989 wordt het geopend met de naam: Huize Rosa.

Intussen is rond 1981 op de hoek met de Neerbosscheweg een appartementencomplex gebouwd voor zusters die zelfstandig kunnen wonen: de Catharinahof. Na verloop van tijd komt er een luchtbrug die beide huizen aan elkaar verbindt, waardoor de zusters elkaar gemakkelijk kunnen bezoeken en naar de kapel in Huize Rosa kunnen komen.

Op 24 februari 1998 viert de congregatie haar 150-jarig bestaan. Ter ere hiervan wordt de grafkelder onder het Moederhuis onthult. In de grafkelder bevindt zich de tombe met de stoffelijke resten van de eerste 33 overleden zusters van de congregatie. In dit jubileumjaar wordt de fakkel een nieuw symbool. Het motto van dat jaar was: 'De fakkel brandend houden'.

Rechter paneel

Rond 2010 blijkt dat Huize Rosa van 1989 wederom niet meer voldoet aan de eisen van de tijd. Een verbouwing wordt na rijp beraad afgewezen. De Congregatie en de Van Zeelandstichting starten opnieuw een proces voor nieuwbouw op. De congregatie streeft naar een zorgcontinuüm op eigen terrein: van zelfstandig wonen tot en met verpleegzorg. Het aantal zusters wordt minder en ouder. Voor dit nieuwe plan wil de congregatie niet alleen verantwoordelijk zijn. Omdat woningcorporatie Standvast Wonen (nu: Woonwaarts) achter Catharinahof al twee levensbestendige appartementencomplexen had gebouwd (Tristan en Isolde), wordt de nieuwbouw van Huize Rosa uitgevoerd onder supervisie van deze partij.

Als in 2015 het huidige Huize Rosa wordt geopend, wordt ook de overdracht van grond en gebouw naar Woonwaarts een feit. Uitgezonderd de kapel, mortuarium, huiskamer en de tuin van de zusters.

In 2016 wordt Woonwaarts ook eigenaar van Catharinahof.

Paneel rechter zijmuur

De Van Zeelandstichting is in 2015 van naam veranderd en heet sindsdien Stichting Zorgcentrum Huize Rosa.

Momenteel wordt er ook zorg en ondersteuning geboden via team thuiszorg aan bewoners van Catharinahof, Tristan en Isolde en in de omliggende wijk. Het is een onafhankelijke stichting geworden en daarmee staat zij definitief op eigen benen.

Wilt u de folder digitaal bekijken? Scan dan onderstaande QR-code

Zorgcentrum Huize Rosa
Rosa de Limastraat 10
6543 JG Nijmegen
024 – 371 03 00
info@zorgcentrum-huizerosa.nl
www.zorgcentrum-huizerosa.nl